

Det er intentionen, at myndighederne vil meddele pålæg til den, der har udført de ulovlige kystbeskyttelsesforanstaltninger, anlæg, indretninger m.v., såfremt det vides, hvem denne er. § 19 c vil således alene finde anvendelse, når det ikke er muligt at rette pålægget til den, der har udført foranstaltningerne m.v. § 19 c vil heller ikke blive anvendt, såfremt det i medfør af § 19 e er muligt at meddele et pålæg til ejeren af genstanden.

Endvidere skal et pålæg om berigtigelse af ulovlige forhold kunne tinglyses på den pågældende ejendom for ejerens regning. Dette svarer til bestemmelsen i § 74 i lov om naturbeskyttelse.

De nye §§ 19 a og b (forslagets § 1, nr. 12) er i øvrigt udtryk for en omformulering af de gældende reaktionsmuligheder, således at der nu er udtrykkelige lovbestemmelser om, hvad der kan meddeles pålæg for. Dette efterfølges af en omformulering af § 20 med bestemmelser om, hvad der efterfølgende kan straffes for. Af systematiske grunde er bestemmelserne i den gældende lovs § 17, stk. 4 og 5, derfor flyttet til kapitel 5 (§ 19 e).

2.3. Tilskud til forbedring af kystkvaliteten

Med lovforslaget (§ 16 c) skabes hjemmel til, at staten i særlige tilfælde kan give tilskud til forbedringsarbejder, der har til formål at forbedre kystkvaliteten.

Baggrunden for bestemmelsen er Kystdirektoratets »Projekt Indre Kyster«, hvor Kystdirektoratet i perioden 1996 - 1999 foretog en registrering af hvilke konstruktioner, der er langs de indre danske kyster. Ved »indre kyster« forstås alle danske hav- og fjordkyster, bortset fra strækningen på den jyske vestkyst fra grænsen til Skagen.

Der skal i særlige tilfælde kunne ydes et tilskud på indtil 25% af de samlede udgifter til at foretage forbedringer ved udvalgte kyster, idet der primært vil kunne ydes tilskud til arbejder, der har karakter af demonstrationsprojekter. Størrelsen af tilskuddet er fastsat under hensyntagen til, at staten bidrager til at sikre de samfundsmæssige naturinteresser samtidig med, at man tilgodeser lovens intentioner om, at det er dem, der får gavn af kystbeskyttelsen, der skal betale for den.

Det vil være en forudsætning for tilskud, at forbedringsarbejderne sikrer offentlighedens mulighed for færdsel ved kysten og forbedrer borgernes oplevelse af naturen og miljøet på kyststrækningen.

Udvælgelsen af projekter vil ske i samarbejde mellem Kystdirektoratet og Skov- og Naturstyrelsen. Da

forbedringerne i langt den overvejende del af tilfældene vil tilgodeses både miljøgenopretnings- og kystgenopretningsformål, findes det naturligt, at de kompetente myndigheder på begge områder er med i tilrettelæggelsen af projekternes omfang og udformning.

Tilskud vil kunne ydes fra Kystdirektoratets rådgivningspulje på finansloven.

Skov- og Naturstyrelsen vil herudover kunne give tilskud i konkrete sager, hvor der er tale om genopretning af natur i overensstemmelse med de kriterier, som fastlægges af Skov- og Naturstyrelsen. De enkelte sager vil, i hvert fald i en indledende fase, skulle forelægges det under styrelsen nedsatte rådgivende Naturforvaltningsudvalg. Eventuelle tilskud vil blive afholdt af naturforvaltningsmidlerne konto § 23.52.01, der afsættes på de årlige finanslove.

Det forventes, at de første demonstrationsprojekter med statstilskud vil kunne iværksættes i slutningen af 2002.

2.4. Hurtigfærger

På baggrund af klager over gener i forbindelse med hurtigfærgers sejlads, nedsattes i oktober 1996 et udvalg, der skulle undersøge dette forhold og om nødvendigt foreslå en hensigtsmæssig regulering af disse problemer (»Hurtigfærgeudvalget«).

Som resultat blev der ved lov nr. 469 af 10. juni 1997 foretaget ændringer i kystbeskyttelsesloven, ligesom der blev foretaget ændringer i lov om skibsfartens betryggelse og havmiljøloven. Ved ændringen af kystbeskyttelsesloven blev der indsat en bestemmelse om, at trafikministeren i forbindelse med Søfartsstyrelsens godkendelse af sejlads med hurtigfærger kan fastsætte nærmere vilkår for sejladsen af hensyn til beskyttelse af kyster samt sikkerheden for diger og anlæg på søterritoriet. Vilkårene kan dreje sig om fart, maksimal bølgepåvirkning, ruteforløb m.v. Trafikministeren har delegeret denne kompetence til Kystdirektoratet, jf. bekendtgørelse nr. 1051 af 16. december 1999 om henlæggelse af opgaver til Kystinspektoratet og om kundgørelse af ordensreglementer for havne.

For at udelukke enhver tvivl om, at de vilkår, Kystdirektoratet fastsætter, kan ændres, selv om Søfartsstyrelsens, Skov- og Naturstyrelsens og Miljøstyrelsens godkendelse af sejladsen i øvrigt ikke berøres, indsættes der med forslagets § 1, nr. 8, en specifik bestemmelse herom i kystbeskyttelsesloven. Der indføres tillige en strafbestemmelse for overtrædelse af de stillede vilkår i lighed med de bestemmelser om hurtigfærger som Skov- og Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen administrerer.